

بندر چابهار

بندر چابهار به سبب قرار گرفتن در نزدیکی منطقه استوایی، از تغییرات دمای اندکی در فصول مختلف سال برخوردار است. بندر زیبای چابهار گرچه شاید در نخستین نگاه، ناحیه‌ای محروم و فاقد جاذبه‌های گردشگری و پیشینه تاریخی به نظر آید؛ اما واقعیت آن است که این ناحیه دارای بهترین کرانه اقیانوسی کشور و معتدل‌ترین هوای جنوب کشور است.

گل‌فشان‌ها، سواحل صخره‌ای و زیبا، مساجد زیبای محلی، بافت سنتی و زندگی دیدنی بلوچ‌ها با کپرهای خود، درخت انجیر معابد و آثار فراوان تاریخی از جمله جاذبه‌های توریستی این بندر زیبا هستند.

بر این اساس و با توجه به محسوس نبودن فصول پاییز و زمستان و باقی ماندن سبزی درختان در این منطقه، فصول چهارگانه به فصل بهار تشبیه و منطقه به چهار بهار معروف گردیده است. نام چهار بهار رفته‌رفته به صورت چابهار تغییر شکل پیدا کرده است. چابهار جنوبی ترین شهر استان است که در فاصله 761 کیلومتری زاهدان قرار دارد.

این شهر در زمان‌های قدیم «بندر تیس» نام داشته و یکی از مراکز مهم تجاری کرانه‌های دریای عمان به شمار می‌آمده است. خرابه‌های بندر تیس، در حال حاضر در 9 کیلومتری چابهار امروزی بر جای مانده است. اقتصاد شهرستان چابهار بر کشاورزی، ماهی‌گیری، دام‌داری و صنایع دستی استوار شده است.

این منطقه هم اکنون به دلیل دسترسی به آب‌های جنوبی ایران و موقعیت خاص منطقه، بازرگانی مهم‌ترین فعالیت اقتصادی رایج در این بندر شده است. مرکبات، زیتون، موز، انبه، خرما، نیشکر، صنایع دستی، ماهی و کالای خارجی از صادرات این منطقه به شمار می‌رود.

چابهار مهم‌ترین بندر بازرگانی کرانه بلوچستان محسوب می‌شود و به واسطه مرکزیت داشتن، محل ورود اجناس خارجی از نقاط مختلف و هم‌چنین از بنادر کوچکی است که میان جاسک و گواتر قرار گرفته‌اند. امام زاده غلام رسولی، مقبره شیخ شمیل، روستای تیس به همراه سواحل زیبای چابهار مهم‌ترین دیدنی‌های شهرستان چابهار را تشکیل می‌دهند.

